

متن پرسش

سروده‌ای در مورد این ایام فاطمی خدمت شما: «تا که در می‌بینی یا دیوار بر من گریه کن / یا علی! در کوچه، در بازار بر من گریه کن» «ای علی جان کم‌کم از این شهر باید پر کشید / می‌روم از خانه‌ات؛ بسیار بر من گریه کن» «ذوالفقارت لرزه بر کاخ ستم انداختست / گرچه هستی حیدر کژار، بر من گریه کن» «باورش سخت است این رفتن ولی جانِ علی / تا رسد هنگامه‌ی دیدار بر من گریه کن» «گاه با نقلِ کساء از فاطمه، آرام شو / گاه با «الجار ثم الدار» بر من گریه کن» «میخ و پهلو یک مراعات نظیر نادر است / لفظ پهلو دیدی و مسمار بر من گریه کن» «ابر باش اما زمان نیت باریدنت / جای باریدن به گندم‌زار بر من گریه کن» «گریه‌هایت را کسی جز چاه خویشاوند نیست / جان زهرایت بیا بر یار، بر من گریه کن» «جز تبسم‌های تو آرامشی هرچند نیست / خواهشی دارم بیا این‌بار بر من گریه کن»

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! اگر گریه حضرت زهرا «سلام الله علیها» و اعتراض آن حضرت در دل آن اشک‌ها، حکایت نگرانی بزرگی است که آن حضرت داشتند؛ که به حجاب‌رفتن تاریخی بود که با اسلام گشوده شده بود، باید در فهم آن نگرانی متوجه به حاشیه‌رفتن توحید بود به آن صورتی که مولایمان علی «علیه‌السلام» از آن برخوردار بودند و این فهم توحیدی که می‌توانست همه جامعه را فرا گیرد و جهان اسلام به افقی بلند نایل گردد؛ به حاشیه رفت و این است راز نگرانی مقدس زهرای مرضیه «سلام الله علیها». و اخیراً در این رابطه عرایضی تحت عنوان «زهرای مرضیه و توجه به ظرفیت تاریخی که با اسلام گشوده شد» عنوان گردید. <https://eitaa.com/matalebevijeh/18193>. موفق باشید